

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 38Cb/67/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117246384
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Svrčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:6117246384.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Renátou Svrčkovou v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, IČO : 50 496 166, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 36 864 455 proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO : 00 151 700, o zaplatenie 276,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 43,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,-eur od 26.10.2017 do zaplatenia, zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 203,-eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti žalobu zamieťa.

IV. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28%.

odôvodnenie:

1. Žalobou postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica tunajšiemu súdu dňa 14.03.2018 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 276,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 276,-eur od 26.10.2017 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 03.09.2017 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Q. Z., EČV: XTX XXXX, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený A. R.R., bytom N. XXX/XXX, XXX XX N.. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Š. Q., EČV: T., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Na poistnú udalosť, evidovanú pod č. XXXXXXXXXXXX, bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX zo dňa 04.09.2017, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky D. P., EČV: C.. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 2017053 zo dňa 14.09.2017, splatnú dňa 21.09.2017 na sumu 546,- eur. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 04.09.2017 do 14.09.2017, t.j. 12 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 43,-eur. V sume 546,-eur je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- eur. Poškodený zároveň dňa 14.09.2017 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.09.2017 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 546,-eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 20.09.2017. K vybaveniu poistnej udalosti v

rozsahu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla nedošlo až do dňa 10.10.2017, kedy žalovaný poukázal na účet žalobcu poistné plnenie vo výške 270,-eur. Krátenie poistného plnenia nebolo nijako odôvodnené a zo strany žalobcu dokonca nedošlo ani k žiadnej reakcii v zmysle oznámenia o poistnom plnení alebo iného obdobného vyjadrenia. Nakoľko zo strany žalovaného došlo k porušeniu zákonnej povinnosti oznámiť poškodenému, resp. v danom prípade titulom zmluvy o postúpení pohľadávky žalobcovi výšku poistného plnenia a poskytnúť mu písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poistné plnenie; žalobca má za to, že k skončeniu prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie došlo dňom čiastočného plnenia, teda dňa 10.10.2017. Náklady vo výške 546,-eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedení do času vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si súčasne uplatňuje úroky z omeškania. Dňa 10.10.2017 došlo k čiastočnému poskytnutiu poistného plnenia zo strany žalovaného a možno dôvodne predpokladať, že týmto dňom bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 26.10.2017, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považuje takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti je žalobca nútený obrátiť sa so svojim nárokom na súd. Uplatnený nárok vo výške 276,- eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 546,-eur uvedenej na faktúre č. 2017053 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 270,-eur.

3. Po vydaní platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania (sp. zn. 13Up/349/2017 zo dňa 22.11.2017), žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že žalobcom uplatnený nárok žalovaný neuznáva a to z nasledovných dôvodov: v zmysle hlásenia škodovej udalosti, dňa 03.09.2017 o 13:30 hod. v Ž. vodič s motorovým vozidlom zn. Š. Q. EČV : T. - povinne zmluvne poisteným u žalovaného, v dôsledku šmyku narazil do protiidúceho motorového vozidla zn. Q. Z., EČV : XTXXXXX poškodil mu tak ľavú prednú časť motorového vozidla, prednú nápravu a došlo k vystreleniu airbagov. Poistná udalosť bola u žalovaného zaevidovaná pod č. XXXXXXXXXXXX. Poškodený - pán A. R. majiteľ motorového vozidla zn. Q. Z. si v dôsledku spomínanej poistnej udalosti prenajal náhradné motorové vozidlo na obdobie od 04.09.2017 do 14.09.2017. Faktúra za zapožičania si motorového vozidla bola vystavená vo výške 546,-eur za 12 dní a to napriek tomu, že motorové vozidlo bolo zapožičané len 11 dní. Žalovaný pri likvidácii poistnej udalosti postupoval v súlade s judikátom R 7/1992, v zmysle ktorého je žalovaný z hľadiska rozsahu náhrady škody povinný posudzovať, či a v akom rozsahu bolo prenajatie motorového vozidla za úplatu s ohľadom na okolnosti daného prípadu skutočne nutným dôsledkom danej poistnej udalosti. Jej skutočným následkom pritom môžu byť náklady len v tom rozsahu, v akom boli vynaložené správne a účelne na prenajatie náhradného motorového vozidla, zodpovedajúceho mot. vozidlu poškodeného. Obhliadka poškodeného motorového vozidla zn. Q. Z., EČV: XTXXXXX sa vykonala dňa 07.09.2017. Z dôvodu, že náklady na opravu poškodeného mot. vozidla presahovali jeho všeobecnú hodnotu, bola škoda na motorovom vozidle zn. Q. Z., EČV: XTXXXXX riešená ako totálna. O tejto skutočnosti bol poškodený informovaný listom zo dňa 11.09.2017.

Rozsah náhrady škody je v Občianskom zákonníku v zmysle ust. § 442 upravený tak, že neexistuje žiadny zákonný predpoklad na zvýhodnenie poškodeného alebo škodcu. Samotný rozsah náhrady škody je závislý na objektívnych skutočnostiach a preto rozsah náhrady škody nemôže byť ovplyvnený subjektívnymi okolnosťami. Výber náhradného motorového vozidla ako i cenu za akú si prenajme takéto vozidlo poškodený, keďže ide o subjektívnu vôľu osoby, ktorá si vozidlo zapožičia, žiadnym spôsobom nemôže škodca ovplyvniť. Preto je o to viac potrebné skúmať, či náhradné motorové vozidlo bolo za pri výpočte výšky náhrady škody za zapožičanie náhradného motorového vozidla žalovaný vychádzal z doloženej faktúry č. 2017053 zo dňa 14.09.2017 vystavenej na sumu 546,-eur od spoločnosti Náhradné vozidlo s.r.o. Na základe doloženej faktúry, kde fakturovaná suma za deň prenájmu je 43,-eur, bolo urobené porovnanie výšky cien s cieľom overenia denného prenájmu pre daný typ zapožičaného motorového vozidla zn.: D. P. XX s počtom zapožičaných dní. Podľa doloženého cenníka, akceptovateľná cena za prenájom daného typu motorového vozidla je maximálne 27,-eur. Žalovaný poukazuje na neúčelnosť vynaložených nákladov a to z dôvodu neprimeranej ceny za jeden deň nájmu motorového vozidla vo výške 47,-eur. Na podporu tohto tvrdenia žalovaný predkladá ponuky autopožičovní s cenami. Žalovaný zdôrazňuje, že žalobca musí preukázať, že náhradné motorové vozidlo bolo do výšky nájmného požičané účelne a nie len aby žalobca „zarobil“

na nájme motorového vozidla. Žalovaný má za to, že účelnosť vynaložených nákladov je daná výberom prenajatého motorového vozidla s ohľadom na cenu prenájmu. V tomto smere však žalobca nepreukázal účelnosť vynaložených nákladov. V prípade náhrady za zapožičanie motorové vozidla z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nie je doba prenájmu ponechaná na ľubovôli poškodeného. Poškodený má nárok na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s prenájom náhradného motorového vozidla len do momentu, kým mu poisťovateľ - žalovaný, neoznámil, že ide o totálnu škodu. Od tohto dňa je na slobodnej vôli poškodeného, či si zakúpi nové motorové vozidlo alebo si bude prenajímať náhradné motorové vozidlo, avšak tieto náklady už nemožno považovať za nárok súvisiaci so škodovou udalosťou. Poškodenému bolo listom zo dňa 11.09.2017 oznámené, že sa jedná o totálnu škodu na motorovom vozidle. Žalovaný pri výpočte náhrady škody za prenájom náhradného vozidla zohľadnil aj čas na doručenie predmetnej písomnosti a to 2 pracovné dni. Na základe uvedeného, žalovaný priznal poškodenému nárok na náhradne vozidlo odo dňa zapožičania do 13.09.2017, čo predstavuje 10 dní. Keďže mal poškodený podľa doložených dokladov náhradné motorové vozidlo zapožičané od 04.09.2017, tak mu vznikol nárok na náhradu škody za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 270,-eur (10 dní x 27,-eur), čo žalovaný uhradil. Suma 30,-eur za umytie motorového vozidla je možné považovať za bežnú prevádzku, nejedná sa o nutný dôsledok danej poistnej udalosti, táto položka dokonca nevyplýva ani zo zmluvy. O výške poskytnutej náhrady škody za prenájom vozidla a dôvodoch jej nepriznania v plnej uplatňovanej výške bol poškodený informovaný listom zo dňa 06.10.2017. Z listinných dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, či pohľadávka žalobcu na zaplatenie nájomného za prenajaté vozidlo bola skutočne poškodeným uhradená, t.j. či reálne došlo k vzniku nákladov u poškodeného. Ak teda poškodenému nevznikli náklady v zmysle § 419 Občianskeho zákonníka riadnou úhradou nájomného za prenajaté vozidlo, nebolo pohľadávky, ktorú by mohol postúpiť a v tom prípade nie je žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

4. Následne doručil vyjadrenie k odporu žalobca, v ktorom uviedol, že v dôsledku chyby v písaní a počítaní vo faktúre č. 2017053, táto bola dňa 14.09.2017 vystavená na sumu 546,-eur. Chyba spočíva v nesprávne uvedenej dobe prenájmu v rozsahu 12 dní, pričom správne mala byť fakturovaná suma 503,-eur za dobu prenájmu 11 dní. Nakoľko táto chyba sa preniesla aj do súdneho konania, žalobca si naďalej uplatňuje nárok len vo výške 233,-eur, ktorý spočíva v rozdieli sumy vo výške 503,-eur za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 270,-eur. Žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 233,-eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 26.10.2017 až do zaplatenia. Odpor podaný žalovaným považujú za nedôvodný, neopodstatnený a v ňom uplatnená obrana je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalobca si uplatňuje náhradu škody, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti v podobe vynaložených nákladov na prenájom porovnateľného náhradného vozidla, čo je aj preukázané listinnými dôkazmi, priloženými k Návrhu na vydanie platobného rozkazu. Žalovaný v podanom odpore tieto skutočnosti nerozporuje. Predmetom sporu je skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení so zákonom č. 381/2001 Z.z., t.j. náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného vozidla. Pod skutočnou škodou sa rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Či ide o skutočnú škodu, treba vždy posudzovať s ohľadom na konkrétne okolnosti. Príčinná súvislosť je daná vtedy, ak škodová udalosť skutočne spôsobila škodu, o ktorej náhradu ide. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady vynaloženia akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody (k uvedenému poukázali na Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014). K chybné fakturovanej dobe prenájmu v rozsahu 12 dní sa už vyjadrovali. Uvedené však nemá vplyv na skutočnosť, že z podaného odporu je zrejmé, že žalovaný priznal nárok na náhradné motorové vozidlo do 13.09.2017, čo predstavuje 10 dní. Tento postup bol zo strany žalovaného zdôvodnený tým, že listom zo dňa 11.09.2017 bolo poškodenému oznámené, že sa jedná o totálnu škodu, pričom žalovaný svojvoľne určil na doručenie tejto zásielky 2 pracovné dni a vôbec nezohľadnil skutočnosť, kedy sa poškodený o totálnej škode reálne dozvedel. Žalobca uvedenú skutočnosť preukázal v konaní čestným prehlásením poškodeného. Všeobecne platí, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Za nutne a účelne vynaložené náklady je možné považovať všetky náklady, ktoré boli vynaložené v obvyklej výške za účelom takej reparácie vzniknutých škôd, ktorá vedie k tzv. navráteniu do pôvodného stavu. Vo sfére majetkových škôd sa za navrátenie do pôvodného stavu považuje buď faktické navrátenie do pôvodného stavu (napríklad oprava vozidla) alebo (tam, kde faktické navrátenie do pôvodného stavu nie je možné) vyplatenie peňažného ekvivalentu

nákladov vzniknutých škôd. Zo zásad pre reparáciu škôd vyplýva, že pokiaľ je to možné, je potrebné protiprávny stav, ktorý v dôsledku škody vznikol, odstraňovať tak, aby poškodený pociťoval následky škôd v čo najmenšej sfére, ideálne vôbec. Dokiaľ nie je škodlivý následok reparovaný navrátením do pôvodného stavu (a to podľa okolností konkrétneho prípadu buď opravou poškodeného vozidla, alebo vyplatením ceny poškodeného vozidla), protiprávny stav trvá a všetky náklady, ktoré je v súvislosti s trvajúcim protiprávnym stavom nutné vynaložiť, je možné považovať za vynaložené účelne a v priamej súvislosti so vzniknutou škodou. Žalobca má za to, že náklady vynaložené poškodeným na prenájom náhradného vozidla možno považovať za nutné a účelné až do doby vyplatenia poistného plnenia, no i napriek tomu poškodený vrátil náhradné vozidlo, keď sa o totálnej škode dozvedel, a to dňa 14.09.2017. Argumentácia žalovaného, v zmysle ktorej akceptuje nájom náhradného vozidla len v rozsahu 10 dní, tak považujú za absolútne rozpornú so zásadami pre reparáciu škôd a produkovanú len v úmysle vyhnúť sa splneniu svojej zákonnej povinnosti. Žalovaný v odpore namieta aj cenu prenájmu náhradného vozidla vo výške 43,-eur s tým, že za primerané denné nájomné považuje sumu 27,-eur. Poukazuje na skutočnosť, že poškodené vozidlo Q. Z. a náhradné vozidlo D. P. možno zaradiť do nižšej strednej triedy vozidiel. Pre zaraďovanie jednotlivých motorových vozidiel do príslušných kategórií nie je jediným kritériom výrobca, ale i rôzne technické parametre, ako napr. dĺžka vozidla, objem motora, výkon a rázvor kolies. V nadväznosti na uvedené možno konštatovať, že sa jedná o porovnateľné vozidlá. Postup žalovaného, v zmysle ktorého priznal cenu denného nájomného len vo výške 27,-eur, považujú za svojvoľný a neopodstatnený. Prieskum trhu prostredníctvom internetu nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko, nakoľko z cenníkov autopožičovní nemusi byť zrejme, čo všetko je zahrnuté v uvádzanej cene a či je táto cena finálna. Napriek uvedenej skutočnosti pre porovnanie predkladajú cenníky spoločností pôsobiacich v rovnakom regióne, podľa ktorých je cena denného nájomného za vozidlo nižšej strednej triedy stanovená vo výške od 42,-eur do 46,80 eur. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (k uvedenému poukázali na rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012 a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014). Žalovaný v rozpore s ust. § 442 Občianskeho zákonníka tiež krátil poistné plnenie o poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla, a to aj napriek tomu, že skutočnou škodou sú všetky nutne a účelne vynaložené náklady. Interpretácia pojmu skutočnej škody, v zmysle ktorej sa považuje poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla za bežnú prevádzku je účelová a chybná. Náhrada nákladov spojených s nájmom motorového vozidla ako aj náklady v súvislosti s pristavením, vyzdvihnutím a čistením motorového vozidla sú časťou skutočnej škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou. Vychádzajúc zo zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP sú súčasťou skutočnej škody taktiež náklady spojené s odstraňovaním resp. zmiernením škodových dôsledkov na strane poškodeného. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, skutočná škoda bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla p. R.. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebolo nutné prenajať náhradné vozidlo a vynaložiť náklady vo výške 503,-eur. Tvrdenie žalovaného, že na strane poškodeného nedošlo k zníženiu majetku poškodeného, a teda nemohlo dôjsť k vzniku skutočnej škody a následnému postúpeniu pohľadávky, ako i tvrdenie, že v danom prípade nie je založená aktívna legitímácia žalobcu v celom rozsahu odmietajú a považuje žalobca za účelové, v snahe vyhnúť sa plneniu zákonnej povinnosti. Žalobca poukázal na ust. § 524, § 580 a § 581 Občianskeho zákonníka. Predmetom postúpenia je existujúca, resp. aspoň podmienene existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Súdna prax v zhode s doktrínou vyvodila, že je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, to všetko však za predpokladu, že OZ alebo iný predpis postúpenie niektorých pohľadávok nezakazuje. Žalobca faktúrou č. 2017053 zo dňa 14.09.2017 uplatnil za prenájom vozidla zn. D. P. podľa zmluvy o nájme motorového vozidla č. XX/XXXX sumu vo výške 546,-eur, po oprave faktúrou č. 2520180001 - opravný daňový doklad k pôvodnej faktúre VS XXXXXXX sumu vo výške 503,-eur voči poškodenému. K zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.09.2017, a to

odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Z hospodárskeho hľadiska má započítanie charakter platenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil, avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. Na túto skutočnosť poukazuje aj zásada, že zlomyseľne koná ten, kto žiada niečo, čo musí hneď vrátiť, v rovine procesného práva to znamená, že nikto sa nemôže s úspechom domáhať žalobou plnenia, ktoré by zároveň po splnení musel vrátiť, pretože dlžníkovi prislúcha zodpovedajúci vzájomný nárok. Z právneho hľadiska však započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou (surrogatum), avšak jeho účinky sú rovnaké ako v prípade platenia. Tým, že žalovaný čiastočne uhradil náklady na nájom náhradného vozidla uznal právny základ tohto sporu ako aj nutnosť a účelnosť prenájmu vozidla. Pri prenájme vozidla je smerodajný nájom a ceny za každý deň nájmu, nakoľko poškodený nevie ako dlho a či sa bude opravovať jeho vozidlo. Zároveň žalobca nie je klasická požičovňa, ale je spoločnosť ktorá poskytuje služby klientom aktívne, poskytnutím náhradného vozidla ako komplexnej služby klientovi, ktoré iné servisy neposkytujú, vykoná všetku administratívu, dbá aby klient nebol ukrátený na svojich právach ani v prípade ak poisťovňa odmietne čiastočne plniť. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia, máme za to, že žalobca dostatočne preukázal aj zdôvodnil svoju aktívnu legitímáciu na podanie žaloby i vznik skutočnej škody na strane poškodeného. Zmluvu o postúpení pohľadávky uzatvoril poškodený ako postupca so žalobcom ako postupníkom, ktorý bol zároveň prenajímateľom náhradného vozidla. Predmetnou zmluvou došlo k postúpeniu pohľadávky a súčasne k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom vozidla a žalobcom ako prenajímateľom. Z uvedenej zmluvy je zrejmé, že vzájomné pohľadávky u právneho predchodcu žalobcu a žalobcu boli vysporiadané, a teda nárok na úhradu odplaty za postúpenie budúcej pohľadávky a nárok na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom zmluvy o postúpení pohľadávky započítali, čím reálne došlo k ich úhrade. Poškodený postúpil žalobcovi pohľadávku spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými, medzi inými aj právom byť informovaný o výsledku šetrenia poistnej udalosti. Žalovaný bol o postúpení pohľadávky informovaný listom zo dňa 14.09.2017. Tak isto po zaslaní uplatnenia náhrady škody z postúpenej pohľadávky zo dňa 20.09.2017 žalovaný poukázal časť uplatnenej sumy na účet žalobcu, s čím je neodlúčiteľne spojená aj zákonná povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. o PZP. Argumentácia žalovaného, že písomné vysvetlenie k výpočtu poskytnutého plnenia bolo zaslané poškodenému listom zo dňa 06.10.2017 je v danom prípade irelevantná, nakoľko žalovaný bol informovaný o postúpení pohľadávky, v zmysle tohto postúpenia plnil, avšak z nepochopiteľných príčin neoznámil žalobcovi výšku priznaného poistného plnenia, neposkytol ani písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poistné plnenie a neposkytol žalobcovi písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých podľa názoru žalovaného nebol preukázaný rozsah povinnosti žalovaného poskytnúť poistné plnenie. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 233,-eur s príslušenstvom.

5. Dňa 03.05.2018 doručil vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu žalovaný, v ktorom uviedol, že právny predchodca žalobcu sa o totálnej škode dozvedel listom zo dňa 11.09.2017 + 2 dni na doručenie listu, t.j. vedomosť, že ide o totálnu škodu mal najneskôr dňa 13.09.2017. Žalovaný sa vyjadril, že cenník predložený žalobcom od spoločnosti Setcar sk, a.s. Sučany nie je z rovnakého regiónu a žalobca nepredložil cenník, v zmysle ktorého prenajíma motorové vozidlá, nakoľko žalovaný má vedomosť, že žalobca prenajaté motorové vozidlo D. P. prenajíma za cenu 39,-eur na deň s DPH a v tomto konkrétnom prípade prenajal za cenu 43,-eur na deň s DPH. Žalovaný navrhol osloviť autopožičovne v Ž. za účelom informácie o cene prenájmu za motorové vozidlo zn. D. P., prípadne obdobné motorové vozidlo v období od 04.09.2017 do 13.09.2017 pri dĺžke trvania nájmu 10 dní s miestom prevzatia v Ž.. Žalovaný poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla neuznáva.

6. Žalobca podaním zo dňa 30.09.2020 sa vyjadril, že žalobu berie späť v časti o zaplatenie sumy 43,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,-eur od 26.10.2017 do zaplatenia a domáha sa voči žalovanému zaplatenia sumy 233,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 233,-eur od 26.10.2017 do zaplatenia. Zároveň sa k vecnej legitímácii strán sporu a uviedol, že vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu a k vzniku škody si dovoľuje poukázať na obsah zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.09.2017 uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom v bode 5, kde si zmluvné strany dohodli započítanie ich vzájomných nárokov na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo. Predmetná zmluva zahŕňa dva právne úkony - jednak postúpenie budúcej pohľadávky a taktiež započítanie vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného, v dôsledku čoho jej podpisom reálne došlo k odčerpaniu majetkových hodnôt z majetku poškodeného a k vzniku škody, ktorej náhrada je

predmetom tohto konania. V danej veci je relevantná skutočnosť, že poškodený bol nútený v súvislosti so škodovou udalosťou zabezpečiť si náhradné vozidlo, čím mu vznikol záväzok voči prenajímateľovi preukazovaný vystavenou faktúrou, ktorý záväzok vysporiadal poškodený spôsobom nahrádzajúcim platenie - započítaním vzájomných pohľadávok s prenajímateľom, so súčasným postúpením práva poškodeného nájomcu uplatňovať si nárok z titulu nákladov na prenájom vozidla priamo prenajímateľom voči poisťovni. Tzn. že účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na postavenie poškodeného, ktorý by musel najskôr zaplatiť nájomné a následne po zinkasovaní ceny za postúpenie pohľadávky túto postúpiť prenajímateľovi ako postupníkovi. Započítanie je jedným zo spôsobov zániku pohľadávky veriteľa a záväzku dlžníka a dochádza k nemu bez toho, aby si navzájom veriteľ s dlžníkom poskytovali vzájomné plnenia, teda reálne by jeden druhému niečo platili, či už v hotovosti alebo bezhotovostne. Momentom uzavretia predmetnej zmluvy došlo k účinkom platného postúpenia pohľadávky, pričom zákon takúto formu splnenia záväzku pripúšťa a rovnako judikatúra i odborná prax tento právny úkon považuje za ekvivalent platenia. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a obsah zmluvy o postúpení pohľadávky sa domnievame, že zo strany žalobcu bol jednoznačne preukázaný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v jeho majetkovej sfére. K dobe prenájmu uviedol, že žalovaný bez akéhokoľvek preverenia skutočného dátumu doručenia oznámenia o totálnej škode poškodenému, resp. či vôbec oznámenie bolo poškodenému doručené, považuje za primeraný nájom len počas 10 dní (do 13.09.2017). Takýto postup zo strany žalovaného nemožno akceptovať. Naopak zo žalobcom predloženého čestného prehlásenia poškodeného vyplýva, že tento sa dozvedel o skutočnosti, že škoda na jeho vozidle bola vyhodnotená ako totálna škoda z oznámenia, ktoré mu bolo doručené dňa 14.09.2017. Náklady na prenájom náhradného vozidla je nevyhnutné považovať za nutne a účelne vynaložené až do samotnej doby vyplatenia poistného plnenia, keďže v konečnom dôsledku je poškodený aj napriek oznámeniu o totálnej škode až do poskytnutia poistného plnenia naďalej obmedzený vo výkone jeho vlastníckeho práva bez vlastného zavinenia, pričom nemá k dispozícii ani svoje opravené vozidlo a ani poskytnuté poistné plnenie zaň. Napriek tomu však poškodený v tomto prípade ukončil prenájom a vrátil náhradné vozidlo už po doručení písomného oznámenia o totálnej škode poisťovňou, a to dňa 14.09.2017. K výške nájomného žalobcu uviedol, že vo vzťahu k výške denného nájomného zotrúvame na fakturovanej sume, ktorá je podľa nášho názoru primeraná vzhľadom na jednotlivé aspekty prenájmu. Žalovaný pri určovaní ceny prenájmu vychádzal z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi v závislosti od dĺžky trvania prenájmu (10 dní), čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny a objektívny podklad. V čase uzatvárania nájomnej zmluvy totiž nebola známa dĺžka prenájmu, vzhľadom na ktorú by mohol žalobca znížiť sadzbu denného nájomného. Žalovaný pri likvidácii berie do úvahy najmä dĺžku nájmu, čo pri tejto spätnej kalkulácii síce je možné, avšak v čase uzavretia nájomnej zmluvy sú žalobca s poškodeným v pozícii, kedy dobu prenájmu nevedia určiť presným časovým ohraničením a doba nájmu sa tak odvíja od skutočnosti - vykonania opravy poškodeného vozidla a vydania krycieho listu poisťovateľom, resp. poskytnutia poistného plnenia za opravu. S poukazom na tento atribút (doba nájmu) tak nevedia upraviť výšku denného nájomného, keďže finálna doba v predmetnom čase nebola známa. Keby si aj poškodený prenajal vozidlo v konkurenčnej autopožičovni, pri oprave dlhšej ako napr. tri dni, by pravdepodobne musel uzatvoriť viacero na seba naväzujúcich nájomných zmlúv (s nezníženou výškou denného nájomného) alebo zväžiť riziko, prenajať si náhradné vozidlo na dobu odhadovanej opravy (danú servisom), ktorá však nemusí zodpovedať reálnej dobe opravy - kedy denné nájomné by bolo síce v nižšej výške, ale ak by oprava poškodeného vozidla skončila skôr ako dohodnutá doba nájmu, poškodený by pravdepodobne stratil výhodu nižšieho nájomného, prípadne by náklady na nájom presahujúci dobu opravy motorového vozidla musel znášať sám. Nejde teda o účelové konanie zo strany žalobcu, ale o konanie v záujme poškodeného, a to, aby mu už aj v tak nepriaznivej situácii nevznikalo ďalšie finančné zaťaženie. Súčasne poškodený v nijakom prípade nemá povinnosť prenajať si najlacnejšie vozidlo v danom regióne, vykonávať šetrenie a porovnávanie cien požičovní, obzvlášť v situácii, kedy je náhle a nečakane v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej klientom žalovaného obmedzený v užívaní svojho vozidla. Postačuje len ak si prenajme vozidlo za primeranú cenu, pričom dohodnuté a fakturované nájomné v danom prípade nemožno podľa nás hodnotiť ako neprimerane vysoké alebo neobvyklé. K poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla žalobca uviedol, že položka 30,-eur predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle a byť tejto poistnej udalosti ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Predmetný poplatok bol

medzi zmluvnými stranami riadne ústne dojednaný pri uzatvorení zmluvy o nájme, v dôsledku čoho má tento hmotno-právny základ vyplývajúci zo zmluvného vzťahu založeného nájomnou zmluvou uzatvorenou medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom a z hľadiska nutnosti a účelnosti jeho vynaloženia, a teda dôvodnosti jeho uplatnenia v rámci náhrady škody je i táto časť krytá príčinnou súvislosťou spojenou so vznikom dopravnej nehody. Žalobca však poskytuje svojim klientom komplexné služby zahŕňajúce administratívu a zároveň pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Predmetný poplatok uplatnený žalobcom je odôvodneným nárokom a tento je nepochybne súčasťou skutočnej škody vzniknutej v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. Zn. 11Co//187/2019. Čo sa týka úroku z omeškania, žalovaný si evidentne nesplnil svoje povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP, keďže nevyrozumel žalobcu o skončení prešetrovania poisťnej udalosti a neposkytol žalobcovi v zákonom stanovenej lehote písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poisťné plnenie. V dôsledku nespĺnenia uvedenej povinnosti je s poukazom na ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP namieste, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu uplatneného úroku z omeškania.

7. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Vzhľadom na dispozitívny procesný úkon žalobcu, ktorým vzal žalobu čiastočne späť, rozhodol súd pri aplikácii citovaných zákonných ustanovení o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 43,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,-eur od 26.10.2017 do zaplatenia a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (I. výrok).

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 11.12.2020, na ktorom vec prejednal a rozhodol za účasti právneho zástupcu žalobcu a poverenej zamestnankyne žalovaného. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní zotrvala na doterajších vyjadreniach, poukázala na podanie zo dňa 30.09.2020, ktorým zobrali žalobu čiastočne späť o zaplatenie sumy 43,-eur s príslušenstvom s tým, že zotrvávajú na dobe nájmu od 04.09.2017 do 14.09.2017. Poverená zamestnankyňa žalovaného konštatovala, že spornou skutočnosťou je výška denného nájmného za prenajaté motorové vozidlo. Poškodený si prenajal motorové vozidlo D. P. od žalobcu za cenu 43,- eur za jeden deň prenájmu. Vozidlá v uvedenej kategórii a obdobné vozidlá v rovnakej kategórii a tak isto aj vozidlo D. P. prieskumom trhu bolo zistené, že sa v lokalite Žilina prenajímajú maximálne za cenu 27,-eur. Žalovaný predložil súdu rozsiahle množstvo prieskumov z jednotlivých autopožičovní, kde sa cena pohybuje od 20,-eur, 25,-eur až do 27,-eur. Žalovaný pri likvidácii žalobcovho nároku nepostupoval tak, že by priznal len najnižšiu sumu za prenájom, ale priznal poškodenému prenájom zistený prieskumom trhu v najvyššej cene a to 27,-eur, navrhla v tejto časti žalobu v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko nejedná sa o obvyklú cenu, ale o cenu zjavne vyššiu. Uviedla, že podľa cenníku žalobcu z roku 2017 prenajímal motorové vozidlo D. P. XX za cenu 39,-eur, tento cenník predložili a v tomto konaní je to už za cenu 43,-eur, čiže žalobca si akoby svojvoľne upravuje ceny. Ďalej cena 30,-eur za umytie a pristavenie motorového vozidla nepovažuje za sumu, ktorá je tiež účelne vynaložená v súvislosti s dopravnou nehodou, nakoľko táto nie je ani uvedená v zmluve o nájme, pokiaľ ide o dĺžku, oprávnená dĺžka trvania nájmu je 10 dní, tak ako likvidovali žalobcom uplatnený nárok ešte pred podaním žaloby, navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Súd následne na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, vec posúdil bol nižšie citovaných zákonných ustanovení.

11. Podľa článku 8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

12. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

13. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

14. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

15. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

16. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

17. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

18. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla:

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

19. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlo: Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

20. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. (ustanovenie odkazuje na § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka).

21. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

22. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

23. Medzi stranami konania nebolo sporné, že dňa 03.09.2017 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Q. Z., EČV: XTX XXXX, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému A. R.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Š. Q., EČV : T. XXXGO, ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodený následne postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Uvedené skutkové

okolnosti boli nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo súd z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP. Súd posúdil, že v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.09.2017 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Zo zmluvy o postúpení zo dňa 14.09.2017 nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 546,-eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 546,-eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 2017053. V bode č. 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Z toho dôvodu súd posúdil, že je daná aktívna legitímácia žalobcu (takýto názor vyslovený aj v obdobných veciach v rozhodnutí Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/300/2018, 13Cob/49/2019..). Pasívna legitímácia žalovaného je daná a nesporne vyplýva zo skutočnosti, že k vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla v rozhodnom čase poisteného u žalovaného.

24. Zároveň nebolo sporné, že poškodený dňa 04.09.2017 uzavrel zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX, na základe ktorej si prenajal motorové vozidlo na obdobie od 04.09.2017 do 14.09.2017. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 2017053 za prenájom vozidla v dĺžke 12 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 43,-eur spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,-eur, predstavovalo celkovú sumu za prenájom 546,-eur. Zo zmluvy je zrejmé, že bolo prenajaté vozidlo D. P., EČV: C. XXXOV. Následne bola vystavená dňa 26.08.2018 faktúra - opravný daňový doklad k pôvodnej faktúre mínus 43,-eur (prenájom náhradného vozidla od 04.09.2017 do 14.09.2017).

25. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 20.09.2017 na náhradu škody na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, a to vo výške nájomného v sume 546,-eur, pričom uvedené si uplatnil v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. Z listu žalovaného zo dňa 06.10.2017 vyplýva, že mu poukazuje náhradu škody za prenájom vozidla vo výške 270,-eur, pričom mu priznal náhradu za nájom za 10 dní (od 04.09.2017 do 13.09.2017), vo výške denného nájomného 27,-eur (č.l. 68). Žalovaný v tomto liste uviedol, že na základe doložených dokladov a prieskumu trhu bola cena za zapožičanie stanovená na cenu 27,-eur na deň s DPH, dĺžka prenájmu bola priznaná na dobu na nevyhnutnú opravu vozidla 10 dní, po oznámenie o totálnej škode tzn. do 13.09.2017. Čistenie vozidla žalovaný považuje za bežnú prevádzku vozidla, ktorú by musel vykonávať poškodený i na vozidle vo vlastnej réžii.

26. Medzi stranami nebolo sporné, že došlo k dopravnej nehode, a teda ku škode na vozidle zn. Q. Z.. Spornou skutočnosťou zostala doba nájmu, výška denného nájmu a poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie vozidla vo výške 30,-eur.

27. Čo sa týka doby nájmu : poškodený si na základe zmluvy o nájme zo dňa 04.09.2017 prenajal od prenajímateľa náhradné motorové vozidlo na obdobie od 04.09.2017 do 14.09.2017, teda na obdobie 11 dní (v žalobe žalobca uvádzal uvedenú dobu nájmu od 04.09.2017 do 14.09.2017, uviedol počet dní 12, v podaní - vo vyjadrení k odporu žalobca opravil počet dní na 11 dní). Pokiaľ žalovaný namietal, že doba nájmu prináleží iba za 10 dní a to od 04.09.2017 do 13.09.2017, čo odôvodňoval tým, že listom zo dňa 11.09.2017 oznámil poškodenému, že škodu na motorovom vozidle budú likvidovať ako totálnu škodu a žalovaný zohľadnil aj čas na doručenie predmetnej písomnosti, teda plus 2 pracovné dni, priznal teda žalovaný poškodenému nárok na náhradné motorové vozidlo do 13.09.2017, čo predstavuje 10 dní - súd však poukazuje na to, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal doručenie tejto písomnosti poškodenému dňa 13.09.2017, teda, že písomnosť sa dostala do jeho dispozície dňa 13.09.2017. Datovanie predmetného oznámenia zo dňa 11.09.2017 plus 2 dni na doručenie predmetnej písomnosti poškodenému, neznamená aj doručenie, teda, že doba nájmu bola do 13.09.2017. Nebolo preukázané skutočné odoslanie tejto písomnosti, nebolo preukázané ani, že poškodený skutočne prevzal danú písomnosť dňa 13.09.2017. Poškodený sa vyjadril, že o skutočnosti, že škoda na jeho vozidle bola vyhodnotená ako totálna škoda sa dozvedel z oznámenia, ktoré mu bolo doručené dňa 14.09.2017. S poukazom na uvedené skutočnosti, súd teda vychádzal a považuje za opodstatnenú dobu nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla od 04.09.2017 do 14.09.2017, teda za 11 dní a to tak, ako vyplýva zo zmluvy o nájme zo dňa 04.09.2017, z protokolu o prenájme náhradného vozidla zo dňa 04.09.2017, čestného prehlásenia poškodeného zo dňa 14.09.2017, v ktorom sa vyjadril, že mal

prenajaté náhradné vozidlo D. P. po dobu od 04.09.2017 do 14.09.2017 z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX v autoservise až do oznámenia o totálnej škode.

28. Zároveň súd konštatuje, že do momentu, kým poisťovateľ poškodenému neoznámí, že ide o totálnu škodu a v akej výške mu poisťné plnenie poskytne, odo dňa nasledujúceho po tomto oznámení, resp. po ukončení opravy, poškodený má nárok na náhradné vozidlo a až od toho momentu nevzniká mu právo na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s ďalším prenájomom náhradného motorového vozidla. (obdobný názor vyslovený v rozhodnutí KS v Bratislave zo dňa 09.06.2015, sp.zn. 1Cob/85/2015).

29. Čo sa týka ceny denného nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla, súd vychádzal z princípu zmluvnej voľnosti. Zmluvná voľnosť je právny princíp umožňujúci zmluvným stranám upraviť si vzájomné pomery tak, aby to čo najlepšie vyhovovalo ich potrebám. V zmluve o nájme bola medzi prenajímateľom a nájomcom dohodnutá výška denného nájmu v sume 43,-eur na deň. Žalobca predložil na preukázanie ceny nájmu cenníky iných požičovní (od ceny 38,-eur, resp. 42,-eur do 46,80 eur). Súd poukazuje na to, že v danom prípade nebola vopred známa dĺžka trvania nájmu, preto nebolo možné vopred určiť cenu nájmu, či zľavu, v zmluve o nájme bola riadne dohodnutá cena za deň bez ohľadu na dĺžku trvania nájmu, teda bez ohľadu, či vozidlo bude prenájaté len niekoľko hodín, či niekoľko dní. V danom prípade žalobca poskytol - prenajal náhradné vozidlo na dobu, ktorá nie je vopred známa, keďže nie je známa dĺžka trvania opravy a podobne. Súd zároveň poukazuje na to, že poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu, nemá povinnosť si prenajať najlacnejšie vozidlo v danom regióne, vykonávať šetrenie a porovnávanie cien požičovní, obzvlášť v situácii, kedy v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej klientom žalovaného je obmedzený v užívaní svojho vlastného vozidla.

30. Z listu žalovaného zo dňa 06.10.2017 vyplýva, že žalovaný na základe doložených dokladov a prieskumu trhu cenu za zapožičanie vozidla stanovil na sumu 27,-eur na deň. Z predloženého oznámenia nie je zrejmé, aký prieskum trhu žalovaný vykonal, keďže z daného oznámenia iba vyplýva, že priznal denný nájom 27,-eur na základe doložených dokladov a prieskumu trhu. Z ničoho relevantného však nevyplýva, prečo práve 27,-eur priznal. Súd musí konštatovať, že je bežnou praxou poisťovní (nielen žalovaného) znižovať požadované plnenie od poškodených a mnohokrát bez relevantných podkladov. Súd konštatuje, že žalovaný nepreukázal vykonaný prieskum trhu v rozhodnej dobe, teda pri poskytnutí plnenia (k dátumu tohto oznámenia zo dňa 06.10.2017) a na základe čoho relevantným spôsobom určil denný nájom. Aj v podanom odpore poukázal na prieskum trhu, cenníky za prenájom motorového vozidla. Súdu spolu s odporom proti platobnému rozkazu predložil internetové cenové ponuky, predložené ponuky sú však bez dátumu, teda nie je zrejmé, pre aké obdobie sú dané ponuky platné. Súd má za to, že prieskum trhu z internetu nemožno považovať za vierohodné a relevantné východisko. Žalovaný nepreukázal, ako určil cenu denného nájmu náhradného vozidla tak, ako to uviedol v oznámení zo dňa 06.10.2017. Súd zároveň poukazuje na to, že podľa ustálenej súdnej praxe poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičovanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou podľa ustálenej súdnej praxe je nájomné za prenájaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybratom okruhu požičovní prostredníctvom internetu... (rozsudok OS BA I zo dňa 06.06.2017, č.k. 27Cb/39/2012, rozs. KS v BA zo dňa 05.05.2015, sp.zn. 2Cob/134/2014...). Prieskum trhu nemožno považovať za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom vozidla, nakoľko je potrebné rozlišovať počet dní, keďže mnohé požičovne poskytujú zľavu na nájomnom pri dlhšom prenájme, pričom je nutné prihliadať aj na to, že je rozdiel medzi prenájomom na vopred známe konkrétne obdobie trvania nájmu a medzi prenájomom na neurčitú dobu, keď nie je zrejmé trvanie nájmu (či bude trvať dva dni, alebo 20-30 dní a podobne, a od toho sa logicky odvíja aj cena nájmu). Žalovaný s podaním zo dňa 02.05.2018 sa vyjadril, že predkladá cenník žalobcu, kde je uvedená suma 39,-eur (súd poznamenáva, že v tomto predložennom cenníku nie je uvedené nájomné za ktorý rok). Následne žalovaný až v priebehu konania navrhoval, aby súd vykonal dotazy na autopožičovne v Žiline za účelom poskytnutia informácie o výške denného nájmu vozidla zn. D. P., pričom označil konkrétne autopožičovne. Pokiaľ žalovaný sám v júni 2020 oslovil konkrétne, ním určené požičovne (požičovňa RAI Internacional, s.r.o. táto uviedla výšku denného nájmu, ale iného typu vozidla, vozidla zn. Š.E. U. X,X, autopožičovňa DK Auto - uviedla cenu denného nájmu vozidla D. P., v sume 25,-eur na deň za obdobie v septembri 2017, autopožičovňa MIBEL uviedla výšku denného nájmu v sume 21,60 eur) - súd má za to, že uvedené prieskumy autopožičovní vybrané žalovaným, nie je možné

považovať za relevantné východisko, odôvodnenie krátenia denného nájmu v oznámení žalovaného zo dňa 06.10.2017. Pričom sám žalovaný sa v tomto oznámení zo dňa 06.10.2017 odvolal na prieskum trhu, ktorý však nepreukázal k danému rozhodnému dátumu (oznámenie žalovaného zo 06.10.2017, v ktorom uviedol, že kráti uplatnené poistné plnenie, denný nájom zo sumy 43,-eur na sumu 27,-eur) a uvedené nie je možné preukázať nasledujúcimi prieskumami vo vybraných autopožičovniach, ktoré konkrétne označil a vybral iba žalovaný.

31. Súd posúdil, že cena dojednaného denného nájmu vo výške 43,-eur je primeraná. Poškodený riadne v písomnej forme uzavrel zmluvu o nájme a dohodol s prenajímateľom výšku denného nájomného v sume 43,-eur, ktorú súd nemal dôvod spochybňovať, považovať za neprimeranú alebo neobvyklú. Teda suma denného nájomného vo výške 43,-eur za dobu nájmu od 04.09.2017 do 14.09.2017, t.j. 11 dní predstavuje sumu 473,-eur, pričom žalovaný uhradil sumu 270,-eur, žalobca má tak nárok na zaplatenie sumy 203,-eur, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel, pohľadávka vo výške 203,-eur bola uplatnená dôvodne a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

32. Žalobca si zároveň uplatnil aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,-eur. Súd však poukazuje na zmluvu o nájme zo dňa 04.09.2017, kde bolo medzi zmluvnými stranami výslovne dohodnuté, že nájom za prenajaté motorové vozidlo za uzatvára na dobu od 04.09.2017 do 14.09.2017, pri dennom nájmom vo výške 43,-eur. V zmluve bolo uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou nájomnej zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky prenajímateľa, s ktorými nájomca bezvýhradne súhlasí. Súd poukazuje na to, že všeobecné obchodné podmienky prenajímateľa súdu neboli predložené, zároveň bolo v zmluve o nájme uvedené : cena nájmu je konečná. Teda z uvedeného vyplýva, že jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla nebol medzi zmluvnými stranami výslovne dohodnutý, nebol dojednaný v zmluve o nájme. Prenajímateľ a nájomca sa v zmluve o nájme výslovne dojednali o výške denného nájmu, doby nájmu, tento jednorazový poplatok nebol zmluvne dojednaný. Výslovne bolo v zmluve o nájme uvedené, že cena nájmu je konečná (teda cena denného nájmu vo výške 43,-eur za uvedené obdobie), bez ďalších iných poplatkov, nákladov. Pokiaľ žalobca uvádzal, že predmetný poplatok bol medzi zmluvnými stranami dojednaný ústne pri uzatvorení zmluvy o nájme, súd poukazuje na to, že nemal žiadnym spôsobom preukázanú túto ústnu dohodu medzi zmluvnými stranami (ohľadne predmetného poplatku). S poukazom na uvedené má súd za to, že nárok žalobcu na zaplatenie tejto sumy 30,-eur (jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla) nie opodstatnený, dôvodný a preto žalobu žalobcu v tejto časti zamietol. Pokiaľ žalobca poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn. 11Co/187/2019, v ktorom sa odvolací súd zaoberal týmto poplatkom, súd uvádza, že z odôvodnenia tohto predloženého rozsudku zo strany žalobcu vyplýva (bod 8. odôvodnenia), kde bolo okrem iného uvedené, že poplatok za čistenie nebol výslovne uvedený v zmluve o nájme, v ktorej sa spomína len poplatok za pristavenie, prevzatie vozidla, poškodený vopred vedel, že jednorazový poplatok musí prenajímateľovi zaplatiť, pričom jeho výška vyplýva z cenníka žalobcu. V tomto konaní však k zmluve o nájme nebol predložený žiadny cenník žalobcu, ani všeobecné obchodné podmienky, z ktorých by vyplýval v danom spore tento nárok žalobcu na jednorazový poplatok.

33. Pokiaľ žalovaný namietal účelnosť vynaložených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla, súd uvádza, že nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, patrí do právneho nároku poškodenia. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájmu ktorého bol poškodený donútený poistnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je

potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájmom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla. Poškodený, právny predchodca žalobcu preukázal, že z titulu poisťovnej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutej doby, počas ktorého bolo vozidlo v oprave, až kedy sa dozvedel, že ide o totálnu škodu, bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Je nepochybné, že žalovaný v rámci povinnej zmluvného poistenia je povinný nahradiť žalobcovi náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, keďže poškodené vozidlo bolo poškodené v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vozidlom poisteným u žalovaného. Súd má za to, že nepochybne ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vlastného vozidla. K dôvodnosti a účelnosti samotného prenájmu náhradného vozidla súd konštatuje, že poškodený je ten, ktorý bol následkom škodovej udalosti, ktorú sám nespôsobil, ukrátený na svojom majetku a musel znášať jeho následky spojené so zabezpečením náhradného vozidla, obstaraním jeho opravy a prevzatia.

34. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od 26.10.2017 do zaplatenia. Žalobca vychádzal z toho, že listom zo dňa 11.09.2017 oznámil žalovaný poškodenému, že ide o totálnu škodu (č.l. 62). Listom zo dňa 06.10.2017 (č.l. 68) žalovaný oznámil poškodenému výšku poisťového plnenia a uviedol dôvody, pre ktoré poisťové plnenie znížil. Dá sa predpokladať, že poisťové šetrenie bolo ukončené listom zo dňa 06.10.2017, aj keď výslovne to tam nie je uvedené. Dňa 10.10.2017 došlo k čiastočnému poskytnutiu poisťového plnenia zo strany žalovaného (žalobca mal za to, že k skončeniu prešetrovania došlo dňom čiastočného plnenia), od tohto dátumu žalobca počítal plynutie 15 dňovej lehoty na poskytnutie plnenia, teda mal za to, že žalovaný sa dostal do omeškania dňom 26.10.2017. Z uvedeného vyplýva, že si žalovaný splnil povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. v zákonom určenej lehote. Poisťovnú udalosť zlikvidoval a poskytol poisťové plnenie a taktiež aj informoval poškodeného, resp. žalobcu o dôvodoch poskytnutého poisťového plnenia a o spôsobe výpočtu poskytnutého plnenia.

35. Súd v tejto súvislosti poukazuje na zaužívanú súdnu prax a to predovšetkým na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.02.2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017, keď predmetom prieskumu dovolacieho konania bola práve právna otázka dôsledkov omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018, v zmysle ktorého peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťovnej udalosti). Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 uvedeného zákona jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona. Najvyšší súd SR vyslovil vo svojich rozhodnutiach záver, že omeškanie poisťovateľa v zmysle § 11 ods. 8 cit. zákona vzniká len ako dôsledok porušenia jeho povinnosti podľa § 11 ods.6 cit. zákona. Dovolací súd skonštatoval, že ustanovenie § 11 cit. zákona sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poisťovnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž jasne a zreteľne v § 11 ods. 8 formuluje podmienku, v zmysle ktorej poisťovateľ je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona. Z dikcie tohto ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovanej poisťovnej udalosti (obdobný názor vyslovili aj sudy nižšieho stupňa, napr. rozhodnutie KS v Trenčíne sp.zn. 6Co/58/2019, KS v Trnave sp.zn. 26Co/233/2017...). S poukazom na uvedené nebol dôvod odkloniť sa od daných záverov Najvyššieho súdu SR. Súd posúdil, že žalovaný splnil svoje povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 cit. zákona, a preto žalobcovi nevznikol nárok na úroky z omeškania. Z toho dôvodu súd žalobu žalobcu v časti uplatnených úrokov z omeškania zamietol.

36. Podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. S poukazom na to, že súd konanie čiastočne zastavil (vo veci čiastočného zastavenia je procesné zavinenie na zastavení časti konania na strane žalobcu), v časti súd žalobu zamietol a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 203,-eur, je úspech žalobcu a žalovaného čiastočný. Úspech žalobcu predstavuje 64% a úspech žalovaného 36%, čistý úspech žalobcu predstavuje 28% (súd priznal žalobcovi sumu 203,-eur, žalobca sa pôvodne žalobou domáhal zaplattenia sumy 276,-eur spolu s úrokmi z omeškania z tejto sumy od 26.10.2017 do zaplattenia, súd teda vyčíslil priznanú sumu a žiadanú sumu spolu s úrokmi z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku, čo predstavuje podiel 203,-eur : 319,21 eur). Súd teda žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28 % a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (IV. Výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.